

som ett par tiotusent mera per månad faktiskt kan ge dem. Man skulle med tillfredsställelse hälsa ett riksdagsbeslut, som ålade staten att ikläda sig samma förpliktelser mot sina skyddslingar som kommunerna tidigare blivit ålagda att uppfylla gentemot sina.

Så långt kurator Thuwe. För den del av berörda klientel, som är intagen på fångvårds- eller tvångsarbetsanstalt kan otvivelaktigt skäl anföras för ett bibehållande av den lägre ersättningen. Denna grupp bör icke sammankopplas med de oförväntat handikappade, som blivit föremål för omhändertagande å statlig anstalt av sjukvårdskaraktär. Att § 17 i folkpensioneringslagen bör så ändras, att de å annan statlig anstalt omhändertagna pensionärerna får samma ersättning som landstingsanstalternas klientel, synes uppenbart. För en del kan det bli möjligheter till biobesök, för andra inköp av leksaker, redskap för hobbyverksamhet o. d., som det ej är möjligt att bekosta av särskilda statsmedel. Visserligen kan det invändas att en del av de intagna befinner sig i ett sådant tillstånd, att de ej har någon glädje av detta tillskott. Det bör ankomma på Kungl. Maj:t att låta vederbörande styrelse i tillämpliga fall företa en sådan differentiering att ej ens från humanitär synpunkt nödvändig medelsförbrukning äger rum.

Med stöd av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t begär sådan ändring av 17 § folkpensioneringslagen, att personer med sjukdom eller komplicerat lyte, som är intagna å statlig anstalt, i princip skall erhålla samma belopp till fickpengar, vilket enligt 18 § tillfaller å kommunal vårdanstalt intagna.

Stockholm den 20 januari 1960

Bertil von Friesen

Nr 51

Av herr Nelander m. fl., om viss ändring i lagen om socialhjälp.

(Lika lydande med motion nr 43 i Första kammaren)

Stockholm den 20 januari 1960

Eric Nelander

S. Rimås

Arvid Nilsson

i Lönsboda

Henning Carlsson

Yngve Hamrin